Радість приходе не часто,
а всі дні – це на цвинтар шлях…
Туго ж моя квітчастая!
Пісне моя, що в твоїх Очах.

Яблуні смертна осіння пряжа
осені, болю стяг.
Ніжно і просто ти щось мені скажеш…
– що? – все одно. – Все життя.

Очі твої живії!..
Тіло співуче твоє…
…а вітер… ти чуєш? —
– холодом віє
а далеч, як туга, так серце п’є.